

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 240/2016
30.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић, Божидара Вујичића, Снежане Андрејевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца М.Т. из Б., чији је пуномоћник М.Л., адвокат из Б., против туженог Предузећа М. s. ДОО из Б., чији је пуномоћник Б.Б., адвокат из К., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1830/15 од 16.10.2015. године, у седници одржаној 30.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1830/15 од 16.10.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1830/15 од 16.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 4779/12 од 24.03.2015. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име разлике у заради за мај и јуни 2012 године плати укупно 24.814,24 динара са законском каматом, као неоснован, а ставом другим изреке одбијен је и тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име отпремнине због одласка у пензију исплати 127.005,00 динара са законском каматом, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, а ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 40.500,00 динара

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1830/15 од 16.10.2015. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена, а одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404.

ЗПП, због постојања потребе разматрања правног питања од општег интереса и новог тумачења права.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.12.2012. године, а побијана другостепена пресуда донета после 02.07.2015. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Применом члана 404. став 1. наведеног ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретној правној ствари одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати укупно 151.819,24 динара и то на име разлике у заради за мај и јуни 2012. године и на име отпремнине због одласка у пензију. Одлука суда о основаности захтева тужиоца, заснована је на примени и тумачењу материјалног права које је у складу са правним схватањима израженим кроз судске одлуке у споровима са чињеничним стањем као у овој правној ствари.

Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.12.2012. године, а вредност предмета спора која се ревизијом побија је 151.819,24 динара.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а да је побијана вредност предмета спора 151.819,24 динара, што представља износ испод граничне вредности од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**